

Drużyłowski Jerzy Wojciech ps. „Bizon”

Syn Edwarda i Bronisławy z Nowików, urodził się 28 stycznia 1926 roku w Wilnie. (ojciec członek Samoobrony Wileńskiej i żołnierz I Dywizji Litewsko – Białoruskiej. Nauki rozpoczął w szkole „Dziecko Polskie”, następnie w szkole i Gimnazjum O.O. Jezuitów w Wilnie (nr ucznia 230) do roku 1940. Potem uczęszcza na Tajne Kompletty .

W roku 1941 wstępuje do konspiracyjnego harcerstwa „Szare Szeregi”. W latach 42-43 działa w siatce garnizonu m. Wilna. Dorywczo pracuje w kuźni warsztatów kolejowych i szpitalu wojskowym na Antokolu. Na początku kwietnia 1944r. Jego brat – Tadeusz (żołnierz 3 Brygady „Szczerbca”) doprowadza Jerzego do oddziału, gdzie zostaje celowniczym LKM w I Kompanii. Bierze udział we wszystkich akcjach bojowych I kompanii 3 Brygady AK, także w operacji „Ostra Brama”.

Przy rozbrajaniu Oddziałów AK w lipcu 1944 unika zatrzymania i z Puszczy Rudnickiej wraz z bratem Tadeuszem przenika się do Wilna.. Po niedługim czasie wyjeżdża na Litwę, skąd w 1946 r. przez zieloną granicę przedostaje się do Kraju.

Ujawnia się w 1947, odbywa służbę wojskową i kończy Technikum Ekonomiczne we Wrocławiu. Pracuje kolejno w zakładach „M5”, Dolnośląskich Zakładach Tworzyw Sztucznych w Oławie, ELWRO we Wrocławiu. Był aktywnym działaczem PTTK.

Zginął tragicznie w górach w pobliżu Wałbrzycha 7 czerwca 1970 roku.

Był bardzo lubiany – Jego pogrzeb zgromadził liczne rzesze sympatyków i przyjaciół.

Odznaczony m.inn. Krzyżem Walecznych, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Partyzanckim, Medalem Zwycięstwa i Wolności.

Relacja Tadeusza Drużyłowskiego „Placka”,

Z. Kłosiński „3 Wileńska” Białystok 1995

M. Korejwo „Moje ścieżki partyzanckie” Bydgoszcz 1995

*Spisy uczniów za lata szkolne 1937/38 i 1938/39 „Liceum,
Gimnazjum i Szkoła Powszechna O.O. Jezuitów w Wilnie”*

R. Filipowicz

